

PROTOKÓŁ NR 10/20
Z POSIEDZENIA KOMISJI SKARG, WNIOSKÓW I PETYCJI RADY POWIATU
TARNOGÓRSKIEGO, KTÓRE ODBYŁO SIĘ W DNIU 18 CZERWCA 2020 ROKU

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Tarnogórskiego Adam Chmiel przywitał przybyłych na posiedzenie Komisji radnych i gości. Na podstawie listy obecności (załącznik nr 1) stwierdził prawomocność obrad. Następnie przedstawił porządek obrad:

- 1) rozpatrzenie skargi złożonej przez pana T.F. na dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych w Tarnowskich Górach,
- 2) przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia komisji,
- 3) sprawy bieżące.

Komisja przyjęła powyższy porządek obrad w głosowaniu – 3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”.

Ad. 1)

Pełnomocnik skarżącego powiedziała, że intencją złożenia skargi, intencją działania skarżącego były dwie sprawy. Po pierwsze inwestycja, która była realizowana niedawno, de facto w bezpośrednim kontakcie z nieruchomościami skarżącego, w jego ocenie była realizowana nieprawidłowo. Dodała, że nie będzie odnosić się do kwestii technicznych, które na etapie tej skargi mają mniejsze znaczenie. Natomiast chciałaby odnieść się do elementów jak osoba, „która pełni funkcje publiczne powinna takie inwestycje prowadzić, w jaki sposób powinna rozmawiać z osobami indywidualnymi, których interes prawny jest na równi z interesem publicznym, który jest realizowany przez realizację danej inwestycji”. Podkreśliła, że skarżący ma bardzo duże zastrzeżenia co do postawy pani dyrektor. Ponieważ działki skarżącego „znajdują się w bezpośrednim kontakcie z realizowaną inwestycją, to że jest przygotowana w ten sposób, że spowoduje dodatkowe zalewanie działek” skarżącego, spowoduje utrudnienie w dostępie do nieruchomości skarżącego, spowoduje to, że decyzje podejmowane na etapie realizacji inwestycji znacznie utrudnią funkcjonowanie skarżącego na tym terenie. Poinformowała, że skarżący złożył „zastrzeżenia do wydania samej decyzji związanej z pozwoleniem wodno-prawnym dla tej inwestycji”. Po czym odniosła się do drugiego elementu skargi, który dotyczy postępowania administracyjnego „w zakresie nielegalnie wykonanych miejsc parkingowych i zarurowania cieków wodnych” wzdłuż inwestycji. Pełnomocnik skarżącego podkreśliła, że dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych reprezentuje organ, który wstępnie decyzję na wykonanie przez skarżącego takich miejsc parkingowych wydał. Skarżący uważa, że dyrektor ZDP nadużyła swoich uprawnień w zakresie rozbiórki tego ciągu wodnego, co zostało potwierdzone przez „Wody Polskie”. Zastrzeżenia co do „wykonania miejsc parkingowych i zarurowania wodociągu to jest jedno”. Natomiast jeżeli taka infrastruktura już powstała, to działania p. dyrektor, które doprowadziły do rozbiórki miejsc parkingowych są złamaniem przepisów prawa. W tym zakresie również prowadzone jest postępowanie wyjaśniające. Stosowna dokumentacja fotograficzna została w tej sprawie wysłana zarówno do „Wód Polskich”, jak i Wojewody Śląskiego. Dodała, że „po pięciu latach przypomniało się, że są wykonane miejsca parkingowe, co do których w Starostwie nie znajdują się odpowiednie dokumenty”. Brakuje dokumentów potwierdzających wyrażoną zgodę na powstanie miejsc parkingowych. Dla skarżącego niezrozumiałym jest to, że skoro jest realizowana inwestycja celu publicznego, jakim jest droga, skoro zostało wyjaśnione, że powstały miejsca parkingowe, to działanie p. dyrektor, dotyczące rozbiórki tych miejsc parkingowych, jest nieuprawnione. Podkreśliła, że zarurowanie tego rowu było tak naprawdę uregulowaniem gospodarki wodnej na tym obszarze.

Radny Krzysztof Piasecki zapytał czy na utwardzenie terenu, wykonanie miejsc parkingowych i infrastruktury wodnej jest wymagany projekt.

Pełnomocnik skarżącego odpowiedziała, że w tym przypadku projekt nie jest wymagany, wystarczy samo zgłoszenie, którego nie było. Stanowisko „Wód Polskich” jest takie, że skoro miejsca parkingowe zostały już wykonane technicznie w sposób prawidłowy, to jest to kwestia legalizacji tego typu infrastruktury, na odpowiedni wniosek. Wniosek taki może złożyć zarządca danej nieruchomości. Ponieważ inwestycja nie jest wykonana na terenie skarżącego tylko na terenie, którym w ocenie skarżącego, zarządca ZDP, to taki wniosek powinno złożyć ZDP. ZDP nakazało rozbiórkę miejsc

parkingowych, a skarżący nie może złożyć takiego wniosku, ponieważ inwestycja nie jest prowadzona na jego terenie.

Radny Krzysztof Piasecki zapytał czy takie działania skarżącego nie noszą znamion samowoli budowlanej.

Pełnomocnik skarżącego stwierdziła, że nie.

Przewodniczący Komisji zapytał kiedy skarżący wykonał miejsca parkingowe.

Pełnomocnik skarżącego odpowiedziała, że kilka lat temu, najprawdopodobniej w 2015 roku. Podkreśliła, że przez pięć lat „służyło, nikt nie miał z tym żadnego problemu”.

Radny Lucjan Galios zapytał czy na wykonanie tych miejsc parkingowych „była zgoda Starostwa”.

Pełnomocnik skarżącego odpowiedziała, że tak.

Barbara Myland dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w Tarnowskich Górach odniosła się do zarzutów postawionych w skardze. Powiedziała, że sprawa była rozpatrywana pod kątem legalności miejsc parkingowych. W 2015 roku było wymagane uzyskanie pozwolenia wodno-prawnego wydanego przez starostę i zgłoszenia robót, czego nie dokonano. Zostało wysłane zapytanie do Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa oraz Wydziału Budownictwa i Architektury czy skarżący złożył odpowiednie wnioski. W tej kwestii ZDP otrzymał negatywne odpowiedzi. Dlatego też zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające. Dodała, że nieruchomością bezpośrednio graniczącą z tym rowem nie jest nieruchomość skarżącego tylko nieruchomość, której właścicielem jest „Wójt Ożarówic, a władającym jest Sołectwo Ossy”. Nieruchomość skarżącego jest oddalona o tą nieruchomość i w bezpośrednim sąsiedztwie nie ma nieruchomości skarżącego. W dniu przekazania placu budowy skarżący poinformował dyrektora ZDP, że posiada wszystkie niezbędne dokumenty i zarurowanie rowu jest legalne. Poprosiła skarżącego o przesłanie stosownych dokumentów, które niestety nie zostały dostarczone. Dyrektor ZDP nie była świadoma, że miejsca parkingowe są wykonane nielegalnie. Okazało się to w momencie otrzymania pozwolenia wodno-prawnego i zgodnie z mapami pozyskanymi z zasobów geodezyjnych Starostwa Powiatowego „w tym miejscu nie było nic”. Były ściany czołowe przepustu, wjazdu do posesji skarżącego. Dodała, że postępowanie wyjaśniające zostało wszczęte, ponieważ pokrywały się lokalizacje dwóch urządzeń wodnych w jednym miejscu, co jest niedozwolone. Następnie zwróciła uwagę, że urządzenie jest wykonane na nieruchomości zarządzanej przez „Polskie Wody i Rowy”. Dodatkowo pomimo tego, że ówczesny dyrektor ZDP w 2015 roku wydał wstępną zgodę na budowę miejsc parkingowych, to i tak zachodziła konieczność przedstawienia projektów przebudowy. Wtedy wystarczyło „to nanieść na zasoby geodezyjne” i nikt nie miałby problemu, a przy tej inwestycji projektant wydłużyłby wlot i nie nastąpiłaby rozbiórka miejsc parkingowych.

Pomiędzy pełnomocnik skarżącego a dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w przedmiocie skargi wywiązała się dyskusja.

Przewodniczący Komisji zapytał pełnomocnik skarżącego czy skarżący chce załatwić sprawę polubownie, doprowadzić ją do końca, „czy chce, żeby rada albo komisja rozstrzygnęła tą sprawę”. Po czym odczytał pismo, znak ID.0003.4.2020 z dnia 3 marca 2020 roku, będące odpowiedzią na wniosek komisji z dnia 14 stycznia 2020 roku (załącznik nr 2). Następnie zapytał czy skarżący będzie chciał to zalegalizować.

Pełnomocnik skarżącego powiedziała, że skarżący nie ma legitymacji do legalizacji. Rozmawiała z „Wodami Polskimi” i przyznali rację nie skarżący nie może tego zalegalizować. Pojawiło się pytanie czy to jest teren ZDP. Częściowo tak, ponieważ „ZDP realizowało inwestycję, więc teoretycznie ZDP mogłoby wystąpić o legalizację, ale nie jako właściciel, tylko jako zarządca tym terenem w ramach danej inwestycji”.

Przewodniczący Komisji zaproponował, aby dyrektor ZDP spotkała się ze skarżącym i ustalili szczegóły współpracy.

Pełnomocnik skarżącego zapytał dyrektora ZDP czy w sytuacji kiedy po wizji lokalnej i propozycji w jaki sposób można ten teren poprawić.

Barbara Myland dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w Tarnowskich Górach odpowiedziała, że ten teren należy już do Powiatu Będzińskiego i jest nastawiona na współpracę.

Przewodniczący Komisji zaproponował, aby wydłużyć termin rozpatrzenia skargi o dwa miesiące.

Pełnomocnik skarżącego przychyliła się do wniosku Przewodniczącego Komisji. Podkreśliła, że będzie potrzebne wsparcie dyrektora ZDP. Wskazała, że dyrektor ZDP może zwrócić do Powiatu Będzińskiego z prośbą o podjęcie działań w celu oczyszczenia rowu.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie wniosek o wydłużenie terminu rozpatrzenia skargi o 2 miesiące.

Komisja przyjęła wniosek w głosowaniu – 3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”.

Barbara Myland dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w Tarnowskich Górach wyraziła wolę współpracy i zaproponowała, aby skarżący wystąpił z odpowiednim wnioskiem.

Ad. 2)

Komisja przyjęła protokół nr 9/20 z posiedzenia Komisji w dniu 14 stycznia 2020 roku w głosowaniu – 3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”.

Ad. 3)

Nikt nie zabrał głosu w tym punkcie.

Na tym porządek obrad został wyczerpany. Posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Tarnogórskiego zakończono.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Powiatu

(-) Adam Chmiel